

ת"פ 19443/08/14 - מדינת ישראל נגד אחמד צפדי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 19443-08-14 מדינת ישראל נ' צפדי

מדינת ישראל באמצעות עוה"ד דיתי צאלים, עוה"ד ליאת שפיר	בפני מאשימה
אחמד צפדי באמצעות עוה"ד שלומי בלומנפלד	נגד נאשם

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול כתב האישום מהטעם של פסול או פגם בכתב האישום, בהתאם לסעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי או בשל הגנה מן הצדק, בהתאם לסעיף 149(10) לחוק, מהטעם שהוגש כתב אישום ללא אישור שפיטה ממח"ש וללא חקירה במח"ש אודות תלונת המבקש, דבר העומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

רקע כללי ותמצית טענות הצדדים

בתאריך 13.8.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה פוחזת של רכב**, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, **ממונה על רכב או נוהג בהיותו שיכור**, עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה, **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת בטוח רכב מנועי, **החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה**, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין ו**החזקת נכס חשוד כגנוב**, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 29.7.14 בין השעות 17:30-22:00 בסמוך לביתו של הנאשם, נפרץ ביתם של משפחת עומר, ביישוב זמר (להלן: "**הבית**"), ונגנב ממנו רכוש. ביום 7.8.14 לאחר השעה 22:46 הנאשם נכנס לרכב אשר בבעלות אמו, עישן סיגריה המכילה סם מסוכן ונהג ברכב ללא רישיון נהיגה. שתי ניידות משטרה הבחינו ברכב בעת שניסה לעקוף רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף וסיכון כלי רכב בנתיב הנגדי. בעת שהשוטרים הורו לנאשם לעצור, הוא פתח בנסיעה. או אז החל מרדף במהלכו ניסו השוטרים לחסום את הנאשם והוא פגע בניידות המשטרה. לבסוף, בעת שהנאשם ניסה להימלט מהשוטרים דרך דלת הנוסע של הרכב, הוא נעצר. ברכב של הנאשם נמצא הרכוש הגנוב וסכין.

לטענת הסנגור, הנאשם הגיש תלונה למח"ש לפיה הוכה מכות קשות ע"י שוטרים בעת מעצרו, אולם עד כה לא זומן למסור גרסתו חרף העובדה כי תיקו הועבר למח"ש. בנסיבות אלה, בהן המדינה טרם חקרה את תלונת הנאשם, יש כדי לפגוע בזכותו של הנאשם להליך חוקי וכן לפגוע בהגנתו. הסנגור סומך טענותיו על הנחיה מס' 2.18 להנחיות פרקליט המדינה "מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם קיימת תלונה הדדית של שוטר ואזרח- 'נוהל אישור שפיטה'" (14.4.08), לפיהן במצב דברים מעין זה, בו קיימת תלונה הדדית, על המאשימה לקבל טרם הגשת כתב האישום, אישור מח"ש (להלן: "אישור שפיטה"). לטענתו, בענייננו, המאשימה לא עשתה כן ובכך נפל פגם ופסול בהגשת כתב האישום, ולחילופין, כתב האישום הוגש בחוסר סמכות.

המאשימה עתרה לדחות את הטענה המקדמית, מאחר שכתב האישום מייחס לנאשם עבירה של הכשלת שוטר ולא עבירת אלימות, כך שאין מדובר בתלונות הדדיות, ולא היה מקום לבקש אישור שפיטה קודם להגשת כתב האישום.

דין והכרעה

אין מחלוקת כי עוד בהודעתו ובדיון במעצרו (תיק מ"י 7422-08-14 פרוטוקול מיום 8.8.14) טען הנאשם כי הוכה נמרצות על ידי השוטרים בעת מעצרו. בשל טענות אלה של הנאשם, תיק החקירה הועבר למח"ש בטרם הגשת כתב האישום ואין חולק כי אין בנמצא החלטה בנוגע לתיק זה, ואף לא התקבל אישור שפיטה ממח"ש. אך האם היה צורך באישור שפיטה במקרה זה? לטעמי, התשובה על כך שלילית.

לענייננו רלבנטית הנחיה מס' 2.18 להנחיות פרקליט המדינה "מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתלונן על שימוש בכוח מצד שוטר". יצוין כי נוסח ההנחיה שהוגש על ידי ב"כ הנאשם, ואילו התייחסו שני הצדדים בטענותיהם, אינו הנוסח העדכני של ההנחיה. על פי סעיף 1 לנוסח העדכני, שהינו לאחר תיקונים שבוצעו בתאריכים 24.11.11, 23.12.12, ברור כי ההנחיה חלה לא רק על עבירה של תקיפת שוטר, אלא גם על עבירות אחרות כנגד שוטר, לרבות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שכזכור נכללת בכתב האישום שבענייננו. אך זאת, כאשר מחומר הראיות עולה כי עבירות אלו קשורות בתלונתו של האזרח כלפי השוטר.

לצד החשיבות שבבירור תלונות כנגד שוטרים, ההנחיה מבהירה, בסעיף 2 שלה, את תכליתה, והיא מניעת מצב שבו המדינה תדבר בשתי קולות, ביחס לאותו אירוע. משמע, מחד תגיש כתב אישום כנגד החשוד בעבירה כלפי השוטר, וזאת בהסתמך על עדויות השוטרים המעורבים, ומאידך, בגין אותו אירוע, תגיש כתב אישום כנגד השוטרים המעורבים, בהסתמך על דברי הנאשם.

ברור כי מצב אבסורדי זה יכול להיווצר רק כאשר כתבי האישום מתייחסים למקרה שלגבי אופן התרחשותו יש טענות נוגדות. לא כך הם פני הדברים כאשר ניתן לחלק אירוע מתגלגל, לשני חלקים, באופן שאפשר שלגבי אחד מהם לתקבל גרסת השוטרים, ולגבי אחר לתקבל גרסת הנאשם המתלונן נגדם. זהו המצב בענייננו.

שכן, מטעוני ב"כ הנאשם עולה כי באותה הודעה בה התייחס הנאשם לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מסר

הנאשם: "...ירדו מהניידת והתחילו להרביץ לי... קיללו אותי, הרביצו לי עד שהגיע אמבולנס, אני איבדתי הכרה לא יודע איך הגעתי לבית החולים". אולם אינטרקציה זו בין השוטרים לנאשם אירעה רק לאחר תום האירועים המגבשים לטענת התביעה את העבירות המיוחסות לו, ובהן עבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הנה כי כן, אין מניעה להפריד בין האירועים נשוא תלונת הנאשם לבין האירועים נשוא כתב האישום, כך שאף אם טענת הנאשם כנגד השוטרים תמצא מוצדקת, לא יהא בכך בכדי לסתור את האמור בכתב האישום. משכך, על פי ההנחיה ותכליתה, לא היה כל צורך בקבלת אישור שפיטה ממח"ש טרם הגשת כתב האישום.

למעלה מן הנדרש אוסיף שניים.

האחד, ספק רב אם הגשת כתב אישום היכן שנדרש אישור שפיטה, מגבשת טענה מקדמית כלשהי במשפט הפלילי. שכן אין המדובר בפגם הנוגע לסמכות הגשת כתב האישום. לעניין זה ראו- עמ"ת (מחוזי ב"ש) 48925-01-11 **צגאי נ' מדינת ישראל** (פסקה 8, שו' 5-7) (13.2.11). בנוסף, לא מדובר בפגם בכתב האישום גופו, אלא לכל היותר בהערכה לקויה (לכאורה) של ביסוסו הראייתי של כתב האישום. ביקורת בית המשפט על כך מתמצית בהערכה משלו אודות ביסוס זה, וזאת כמובן נעשית רק לאחר שהראיות מצד שני הצדדים עברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי.

השני, אף אם היה מדובר בפגם, ולו מחמת הגנה מהצדק, הרי שלא היתה כל מניעה לרפאו במהלך המשפט, ולא היה צורך בצעד דרסטי של ביטול כתב האישום. לעניין זה ראו-ע"פ 333/10 **סרנקו נ' מדינת ישראל** (28.10.10); בש"פ 834/11 **קובודי נגד מדינת ישראל** (8.2.11). יש לזכור אף כי לכל היותר המדובר בהפרת הוראת נוהל של התביעה, ולא חלילה בהפרת זכות משמעותית בהליך פלילי כדוגמת זכות ההיוועצות בעו"ד או הזכות לחיפוש חוקי; אף במקרים האחרונים, נשוא דוקטרינות הפסילה הפסיקתית, לא כל פגם שכזה מביא לביטול כתב האישום מחמת ההגנה מהצדק, וקל וחומר (או חומר וקל) לענייננו.

אשר על כן, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

נקבע בזאת דיון הקראה ליום 29/12/14 שעה 12:00.

ניתנה היום, 13/11/14, בהעדר הצדדים. המזכירות תמסור לצדדים.